

El Congost

Redacció i Administració
Passeig Oliveres, núm. 2

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL
ANY 4 — La Garriga, 7 de juny 1936 — NÚM. 80

Subscripció: Un any, 6 ptes.
Número solt, 20 CENTIMS

Fets de la Quinzena

El temps — «Pedregada». El dia de l'Ascensió hi hagué una forta pedregada. De molt temps ençà que no se n'havia vist cap que revestís tanta violència i durada. La pedra tapà els forats de les canals de moltes cases i l'aigua no tenint sortida, o bé es filtrà per escletxes o s'acumulà en les teulades de tal manera que aquestes estaven en perill d'ensorrar-se. Es veieren casos xocants tal com el de que l'aigua de les eixides sortia pel portal del davant d'algunes cases. El resultat fou que alguns barris de La Garriga quedaren convertits, en aquell dia, en autèntics carrers de la típica Venècia (només hi mancaven les gòndoles).

«La pluja». ¡Sembla que mai hagi plogut! Aquesta exclamació, i com aquesta moltes d'altres, són el plat fort del dia; però Sant Pere tan tranquil·let, i cop de ruixar als de baix amb la seva regadora.

Accident — Fa dies que en el pas del tren de «cân Santadigna», a causa de no haver-hi col·locades les cadenes, hi hagué una topada molt sèria entre un camió i el tren. Gràcies a la serenitat del maquinista, l'accident no tingué les fatals conseqüències que hom es creia de primer moment. Desitgem un ràpid restabliment als nostres amics Miquel Font i Nogués, qui sofriren l'accident.

Festa de Santa Rita — Amb l'alegria i brillantor de cada any, foren celebrats els festeigs en honor de la Santa el dia 23 del mes passat.

Pasqua — Amb motiu de les festes de Pasqua l'afluència de forasters en el nostre poble fou bastant notable.

A Sant Miquel del Fai — El lloc predilecte dels excursionistes, que continuament passaren per la nostra població durant tot el dilluns de Pasqua, fou Sant Miquel del Fai. No és d'estranyar, doncs, que aquest

lloc estigués molt concorregut en aital dia. Del nostre poble foren moltes les colles que hi anaren.

Els «llores de Sants» — Entre els molts cors i orfeons que passaren per ací el dilluns de Pasqua, es féu remarcar pel seu títol «llamatiu» la colla dels «llores de Sants», que amb els seus crits alegraren bastant la població.

Mes del Sagrat Cor — Essent aquest el mes de l'any dedicat especialment al Sagrat Cor, la nostra Parròquia celebra com sempre les funcions religioses acostumades.

Per fi... — Diuen que ja es comencen les obres per tal d'adoquinar el carrer Major. Gràcies a Déu ja no seran necessaris els esclops en els dies de pluja. Amb aquesta reforma el fang desapareix.

Teatre — Avui, les noies de la Joventut Catòlica Femenina del nostre poble posaran en escena l'obra en dos actes «Blanca Haendel» i la peça còmica «Les dues cosinetes», en el local del Patronat Parroquial.

Peregrinació a Núria — Aquesta peregrinació que ha organitzat la Parròquia al Santuari de Núria, partirà de La Garriga el diumenge dia 21 d'aquest mes al tren de tres quarts de sis del matí. Arribarà a Núria a tres quarts de nou del matí. A continuació visita dels romeus a la Verge, i missa. En sortir de missa, acomedament a les respectives cel·les. Temps lliure.

Al capvespre assistència col·lectiva a la funció a l'església.

El dilluns a les sis del matí hi haurà missa de comunió general. Via-Crucis.

A dos quarts de quatre, comiat dels romeus. Sortida en el tren de les quatre, per arribar a La Garriga a les vuit.

El Congost

Per una institució garriguenca

L'ESTALVI

Totes les sotragades socials, i àdhuc l'inevitable malestar que en sí comporta la complicada economia moderna, tindrien un contrapès formidable en la virtut de l'estalvi. D'una manera especial aquest seria beneficiós als qui, desposeïts de fortuna i mancats d'una base on recolzi el seu demà, són sempre els més perjudicats del desencaixament de la societat.

S'ha dit que el corporativisme — incloent hi l'estalvi com a element essencial — és el límit de la moderna sociologia, el remei decisiu als mals que acoren la nostra època, desequilibrada per la invasió de la maquinària que ens portà a la bàrbara concepció de l'home-màquina.

L'afirmació no tindria falla si el benestar material fos l'únic fonament de tot ulterior benestar; la sociologia cristiana però, bo i acceptant com a bon suport aquest benestar material, ensenya encara que han d'emprar-se encara altres constituents més sòlids per a arribar al desideratum de la civilització, al més gran benestar possible en aquest món i en l'altre per al major nombre possible d'invidus.

Apart, però, dels beneficis que a la societat reporta la virtut de l'estalvi — consideració un xic llunyana per a decidir-nos a practicar-lo — aquest és també utilíssim i àdhuc necessari a l'individu, en el present i per a l'esdevenir.

L'estalvi és en primer terme educació per a la voluntat. Ens sacifiquem per un amor, per la nostra consistència moral, per acusar la nostra personalitat, pels fills, és a dir, per un seguit de motius elevats que resulten prou poderosos per a vincular amb eficàcia la nostra voluntat, prescindint del gaudi fugaç, tallant l'encís dels sentits, oposant-nos al caprici del moment.

De retop, ens és un estímul al treball i un eficaç agulló que fa vibrar el nostre desig de tal manera que per ell vencem amb gran facilitat l'abúlia consegüent a la nostra feblesa natural. Sense un estímul fisiològic no ens preocuparíem de les funcions orgàniques que són vitals al nostre cos: sense un estímul moral, oblidaríem també el **desenrotllar** la nostra personalitat.

L'estalvi resulta encara un sedant a les nostres passions: quant més planer ens seria el desbridar-les, aquell fa sorgir, més poderosos que l'encís del mal, els seus motius i ens porta al bé. Després... qui ha experimentat mai, per exemple, que un jove malversí en la consecució d'un anhel menys noble el diners que ell s'havia estalviat?

Veus ací perquè el Papa sociòleg posava com a digne de tot elogi i com a remei al malestar social el formar els obrers en l'economia i en la previsió, conseguint que ells mateixos assegurin, almenys en part, el seu pervenir. I això fou certament el que determinà a La Garriga la creació d'una institució femenina d'estalvi — com ja n'hi ha també per als noiets —, que amb tant de zel i abnegació s'ha portat a cap i es manté tan ferma que ara els nostres joves de la F. J. C. volen emmirallar-s'hi.

Els nostres passats bé la devien tenir també arrelada la virtut de l'estalvi a jutgar per la restellera d'aforismes que per a excitar el nostre entusiasme envers aquell ens han llegat! Només la materialitat que ens abrusa, el gojar **desfrenat** que ens neguiteja, el luxe arribista, han pogut per malaurança fer oblidar una virtut tan característica de la raça.

I era que el nostre poble estava tant enamorat de la terra, que d'ella en copsava aquestes lliçons de salut. Si la muntanya serva durant l'hivern, i d'una manera consistent, l'aigua que després fecundarà la plana; si àdhuc la mar immensa recull gelosament el remanent d'aquelles neus que han defallit per a poder de nou retornar-les a la muntanya, perquè, devien dir-se els nostres ancestrals, l'home no ha de prevenir el demà?

Adhuc el nostre cos es reserva per al demà una bona part de l'energia nodridora que ha copsat, cada cop que s'alimenta. Sense estalvi l'home és un fracassat, esdevé un paràsit, un ésser que no mereix en justícia que li siguin suplides aquelles mateixes energies que ell malversà miserablement.

Mireu quant amable és la testa nevada dels nostres bons avis. Ells han treballat. Ells se'ns emporten el cor perquè, morigerats en la seva juvenesa, el seu esforç de superació ha cristal·litzat, amb els anys, en aquest llur caràcter assenyat, franc, rublert de bonhomia.

No són, ni mai podran ésser-ho, els seus estalvis el que ara ens els presenta talment estimables: el diner no pot engendrar l'amor. Són les virtuts amb què ells s'ornaren quan s'esforçaven a estalviar.

Malaurat el jove que no sap contenir-se. Els mals passos de la seva joventut quedaran per sempre més encunyats en els seus ossos. Benaurat, pel contrari, el qui, prevenint el demà, és destre en fer-se home: serà aquest una flor exquisida per al Paradís, un fruit saborós per a la humanitat malaurada.

Calçats J. GUARDIS

LA GARRIGA

Proveu l'exquisit i deliciós

FLAM CALLIS

FARMACIA
PERFUMERIA

TORRENT

CALABRIA, 4 — Telèfon, 88

FABRICA DE GASOSES I SIFONS

EDUARD PUJOL

LA GARRIGA

Carnisseria de Juli Planas

Qualitat superior en xai i vedella

Narcís Dalmau

Transports amb automòbil

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 — Telèfon, 72 — LA GARRIGA

FARMACIA I PERFUMERIA

R. FERRANDIS

Telèfon, 83 — LA GARRIGA

Productes fotogràfics
Laboratori d'anàlisi

Balneari Blancafort

La Garriga

Aigües termals radiatives - Reuma - Artritis - Hipertensió arterial
Enfermetats de la pell - Esgotats del sistema nerviós per «surmenage»
Fadiga intel·lectual - Convalescències - Post-operacions - etc. etc.

Especialitat en la taula de règim, en la qual es
segueix amb tota cura les prescripcions facultatives

Confort modern, cuina excel·lent, cura de repòs, aire sec, clima ideal

Decoració sobre cristall / Gravats-rètol
Vidrieres artístiques / Cristalls i vidres

Germans Dachs

OFICINES I TALLERS:

Mata, 10 / Telèfon, 23.858

BARCELONA

Ll. Fortuny Fauria

Sastre

Trajos estan extra a mida

120 ptes.

Bany, núm. 7 — Telèfon, 9

LA GARRIGA

PLANXES ACANALADES per a cobertes
DIPOSITS per a líquids, de totes cabudes
TUBERIES per a conducció, baixants i desaigües
PLANXES LLISES per arrimadors i cel-rasos
CANALS — CUBELLS — XEMENEIES — SAFAREIGS
«ORNALIT», plaques decorades per façanes

Representació i dipòsit
per a la venda:

JOSEP RUAIX

Carrer dels Bany, 73 - La Garriga

NURIA

Al bell mig d'aquesta vall, el pla de Núria encatífat de verdós herbatge i flors boscanes, on s'aixeca sumptuós el Santuari que estatja el tresor més ric, la perla més xamosa de nostres muntanyes, l'antiquíssima i sagrada imatge de la Mare de Déu de Núria tan venerada arreu d'Espanya i França. Vàries fonts i riuets omplen la vall d'harmonies; pastors amb llurs farrenys gossos de tura i milers de caps de bestiar desfilen per les serres, les aus pirinenques volen pels aires, els isards i perdis blanques fugen per les crestes.

El temple es magestuós i esplèndid; en l'alt de l'altar major, en son pedestal de Reina, la santa imatge que cantà l'excels poeta:

Verge de la Vall de Núria
voltada de soletats,
oiu la eterna cantúria
del vent i les tempestats;
Verge de la Vall de Núria
a Vós vénen les ciutats...

Ple està el temple de records i ex-vots dels aimadors de la Verge, que palesen la fe i l'amor de les passades generacions. A redós de la imatge santa, una Creu, Olla i Campana, que ressona pels contorns omplint els cors de joia i esperança.

¡Dolces llegendes d'or, irisades i nodrides per les ànimes bones!... Vers l'any 700, l'abad S. Gil arriba a Núria retirat del món, cerca solitud, la pau de son esperit i perfecció.

El dejuni, penitència, mortificació, foren l'ideal de sa vida hermitana; l'oració son aliment espiritual. Son cor abrandat d'amor a la Verge (com característic de tots els sants), davant la *Creu* del Redemptor, fabrica una imatge de la Mare de Déu; acudeixen els pastors de la rodalia al so de la *Campana* que els crida a reunió santa. Pel sosteniment de la vida corporal serveix l'*olla* de bronze. Passats tres anys S. Gil retorna a sa pàtria Narbona (França), deixant en una calma amagades la imatge, la Creu, Campana i Olla. Passen els anys de tenebres, i vers 1072 hi ha un altre esclat de resplandors. De terres llunyanes, de la gloriosa Grècia, arriba a Núria un

nou sant baró, Amadeu, i amb l'ajut dels pastors i devots de Queralps aixeca una capella a la Verge. Prompte Amadeu desapareix, revelant al despedir-se que a la vall amagat queda un gran tresor.

Poc temps després un brau de la grossa vacada persisteix en lloc senyalat gratant a terra. Els pastors observen, s'admiren, recerquen i per fi apareix la cova plena de llum i perfum deliciós; al fons la imatge de Maria amb els símbols de la *Creu*, *Campana* i *Olla*. S'organitza gran festa i fou traslladada dita imatge a la Capella on es venerada per milers de devots amb el títol de la Mare de Déu de Núria.

En quant a la part material i econòmica dit Santuari ofereix avui totes les garanties de comoditat, confort i economia.

Per l'hostatge, disposa d'uns edificis apropiats i moderns a preus mòdics, especialment pels romeus. Servei de restaurant a preus populars i també de luxe, cuines familiars amb tots els estris; vaixella de taula i roba a preus baixos; tenda de queviures ben proveïda i econòmica.

Aprofitant l'estada a Núria són vàries i atractives les excursions a fer pels aficionats a la muntanya; entre altres, l'anomenat Puigmal a 3000 metres d'alçada, Finestrelles, Nou Creus, Carençà, Nou Fonts, Ull de Ter, Fontalba, Font Negre, Coma de Vaca, etc... totes elles interessantíssimes, ja que en aquelles imponents altures amb neus perpètuas i paisatges encantadors, sota un brillant firmament de milers d'estels, l'ànima devota sent més fons i potent l'anhel de l'infinit i l'impuls de desplegar ses ales per enlairar-se al cel.

A Núria!... A saludar la Verge Pirenenca i que aquella dolça Regina estengui son reialme i abundants gràcies a nostra terra catalana, i ja que es complau en ésser titulada Verge dels Pastors, que es digni també ser divina Pastora dels innumbrables devots d'una i altra part del Pireneu.

A Núria, doncs, garriguencs. Al peregrinatge que nostra parròquia ve preparant per als dies 21 i 22 del present.

NOTES HISTORIQUES

Vida parroquial durant l'any 1699

XIII

A 30 DE NOVEMBRE

66—St. Andreu Apostol se canta la missa matinal com en lo dia de St. Matias n° 7.

A 3 DE DECEMBRE

67—St. Francisco Xavier confessor missa en St. Machari per los conjuges Francesc y Maria Oliveras y Gorchs com en lo n° 6.

A 8 DE DECEMBRE

68—La Concepció de Nra. Sra. (1) se canta la missa matinal com en lo die de la Nativitat de Nra. Sra. n° 50.

A 21 DE DECEMBRE

69—St. Thomas Apostol se canta la missa matinal com lo dia de St. Matias n° 7.

A 25 DE DECEMBRE

70—La Nativitat de Nostre Señor se cantan Matinas a tres horas passada mitja nit, y despres del *Benedicamus Domino* se canta la primera missa tot se aplica per un cantar general de Animas. Las charitats se distribuexen com se ha dit en lo n° 31 acceptat que abuy no se dona cosa al campaner. A hora de missa matinal se celebra la missa de St. Esteve, y se canta la missa major, y a totas se fa lo offertori ab lo ninyo Jesus o Vera Creu. A vuy se ha de celebrar una missa per lo Poble, y se an de publicar las constitucions provincials com en lo ordinari gran fol 353. En la primera missa, y en la missa major y ha incenser, y se trau tota la plata.

A 26 DE DECEMBRE

71—St. Esteve Protomartir titular y patro de esta Iglesia a missa matinal se celebra un cantar per los Benefactors de la Administració de St. Esteve tot com lo die de St. Domingo n° 43 (2).

A 27 DE DECEMBRE

72—St. Joan Apostol y Evangelista se canta la missa matinal en lo altar de St. Joan per los Benefac-

tors de la Administració de St. Joan, se trau tota la plata, y ha incenser, y offertori ab la vera creu, la absolta al ultim, y les charitats com en lo cantar del n° 3 y 4.

A 28 DE DECEMBRE

73—Los Sancts Innocents Martirs se canta la missa matinal com lo dia de St. Matias n° 7.

A 31 DE DECEMBRE

74—St. Silvestra Papa y confessor se canta la missa matinal com se ha dit en lo n° antecedent.

FESTAS MOVIBLES — DIUMENJAS

75—Cada diumenja ans de missa matinal se fa lo *Asperges* o *Vidi aquam* segons lo temps, y luego se canta la missa que se aplica per un Aniversari dels fundats; acabada la missa se fan tres absoltas la primera ab la oració *Deus qui inter apostolicos* etc, la segona ab la oració *Deus venie largitur* etc y la tercera ab la oració *fidelium* etc y a totas ab la oració *absolve* etc. Al offertori se amonestan totas las de aquella semana com en lo ordinari gran fol 325 y si se ha de Benehir lo pa segons lo mateix ordinari fol 721.

MISSA DE ST. ESTEVE

76—Totas las festas que se colan axint de missa matinal per los Benefactors de la Administració de St. Esteve de charitat 5 sous paga la Administració.

DISSABTES

77—Cada disapta a hora de missa matinal en lo altar del Roser se canta un cantar per los confreres del Roser, acabada la missa se cantan los goitgs, ab llur oració *fidelium* etc se distribueix per est cantar 6 sous per lo que celebra la missa 2 sous per cada sacerdot assisteix, y 1 sou al campaner per lo tocar.

78—Acabat lo cantar de Nra. Sra. se canta un nocturno y laudes de diffuncts, y luego un cantar de Animas, acabada la missa 3 absoltas la primera ab *Redemptor* etc las oracions com en lo n° 75.

La Festa de Santa Rita

Cada any ens arriba Santa Rita, com un perfum de rosa primaveral. La bellesa de la seva festa, ja bon xic decaiguda, és encara avui motiu de joia per a tota la població. Els qui passen de la cinquantena recorden amb enyorança els inicis d'aquesta institució. Llegiu a continuació la poesia que el senyor Lluís B. Nadal compongué expressament per a la festa de Santa Rita de l'any 1890. Alguns dels nostres avis deuen encara recordar-ue la tonada amb què varen cantar-la.

Ens plau de remarcar que fa 46 anys s'hagués escrit ja el següent elogi en la nostra parla.

De festívoles arcades
s'omple el carrer
les ginestes dorades
fan de dosser.
Ple de roses i lliris
brilla l'altar
amb la llum de tants ciris
que goig que fal

Entre'ls rams i banderetes
els fanals i les bombetes
fan el quadre més formós;
com menudes estrelletes
brillaran ses llumenetes
en un cel de mil colors.

Sentíu? Els músics
ja fan la passada
ja's senten repics
cridant la gentada.
L'Ofici serà
la festa més pura;
la Santa ens darà
per ell, la ventura.

Voltant la placeta s'esperen les noies
trenqueu ja la dansa fadrins espigats;
les mans agafades, les cares cofoies
i tendres ullades que us deixin robats.

Visca la dansa! — Visca el jovent!
Si el cos es cansa, — el cor no ho sent.
Ton rostre es daura — dels focs d'Orient.
Visca la dansa — que així t'encén!

El cel pur de primavera
fa lluir la processó,
cada gremi amb llur bandera
la corona d'espendor;
Santa Rita al cel espera
que allà dalt la fem millor.

Ja l'últim raig
d'un sol de maig
mor a la posta;
amb nous perfums,
amb altres llums
la nit s'acosta.

I de cants i harmonies i danses
gojarem sota'l cel estrellat;
l'amor vell omplirà d'esperances
l'amor nou que totjust ha brostat.

Amor, esdevingut
de veure's pel carrer;
la pau l'ha concebut,
com flor del camp nasqué.
Amor beneït!
L'adagi ho ha dit:
«seràs ben casat,
casant-te al veïnat».

La Garriga, maig del 1890

79—Las charitats per est cantar se distribuexen del Basí de las Animas en esta forma ço es 9 sous a cada sacerdot dels quatre residents de la present parroquia y quiscun dells te obligacio de celebrar una missa, y 3 sous a cada sacerdot assistira adames dels predits, y 2 sous al campaner per tocar.

PRIMERS DIUMENJAS DE MES

80—Cada primer diumenja de mes antes de missa matinal se fa la Professo del Roser y se roda la Iglesia per defora, y lo celebrant aporta la Imatja de Nra. Sra. del Roser, se canta lo Himne *Ave Maria stella* etc y arribats a la Iglesia ajunalats devant lo altar de Nra. Sra. del Roser se cantant los goitgs ab llur oracio, y luego devant lo altar major se entona lo *Asperges* etc y si canta la missa com en lo nº 75.

(2) Es cantaven com era acostumat els «goigs en llaor del protomàrtir Sant Esteve». Modernament (fa un parell d'anys), s'han editat uns goigs de Sant Esteve de La Garriga, amb lletra i música de Mn. Camil Geis. Es de dordre que en ells no s'hi hagi fet contar, de l'antiga devoció i culte al Sant en el nostre poble, més que la següent al·lusió:

*«La relíquia del Sant
venerem a la Garriga
següirem perseverant
en la pietat antiga».*

Podia haver-hi constatat que almenys fa mil anys que és patró de La Garriga; l'antiga relíquia desapareguda; l'ofertament del retaule gòtic de La Doma possiblement en acció de gràcies; l'erecció de la nova parroquia sota del mateix patronatge; les varies relíquies i donatius del segle XIX; i la moderníssima (i ja desapareguda) Confraria de Sant Esteve; etc.

(1) Noteu que diu simplement «La Concepció», no «la immaculada concepció», car aleshores no s'havia encara definit aquest privilegi.

El que ens diuen els nostres infants

Una fita avantguardista

Per al dijous, dia de l'Ascensió, estava anunciada a Granollers la Primera Revisió Avantguardista de la Comarca del Vallès Oriental, la qual, havent tingut lloc amb un èxit esclatant, anem a ressenyar.

Arribàrem a Granollers, els onze que representàvem el grup de La Garriga, a les 9 del matí, i fórem els més puntuals. Per això segurament, en comparar la quietud que planava llavors per la casa de reunió, amb el brogit i entusiasme que hi regnà al cap de poca estona, diríeu si tot de cop el silenciós convent dels Pares Conventuals havia renunciat la gravetat del seny per l'ardidesa de la joventut.

Oírem la Santa Missa que ens anà explicant el Rev. Josep Cucurull, garriguenc com nosaltres, i que ara és el Sr. Vicari de Caldes. El mateix al cap de poc ens explicava les estacions del Viacrucis i ens feia una magnífica plàtica, per espai d'una hora, glossant l'ideal de l'avantguardista concretat precisament en els símbols del nostre banderó, això és, en la Creu que es manté ferma mentre el món va variant i en l'oreneta que sempre cerca el millor país, que era en el nostre cas, el regne del bé, de la bondat i de l'amor i apostolat. Vàrem cantar en tots els actes del matí.

Llavors es va posar a ploure i per això el festival que teníem anunciat es va haver de fer dintre el claustre del convent. Els de Llinars varen exhibir els seus «Falcons» amb tanta de traça que pensem que aviat també nosaltres en tindrem; els de Caldes varen cantar cançons de Mn. Josep Turc de La Garriga i varen ballar el Ball de la cinta, que és molt divertit; també els de St. Celoni ens cantaren Caramelies.

Les màquines de retratar que havien portat alguns Revs. Consiliaris per a retratar-nos a tots plegats, varen resultar petites i per això calgué que els 220 que érem ens dividíssim en tres grups, si bé després ens vàrem juntar i... sortirà com voldrà.

Després de dinar, cadascú del seu, vàrem practicar la Visita espiritual a la Mare de Déu de Montserrat i ens vàrem reunir en una molt espaiosa sala al primer pis del convent, per a la magna Assemblea nostra. La presidència era formada pel Rev. Director de la Revisió, Mn. Cucurull, pel delegat comarcal Sr.

J. Maurí i pel Rev. Pare Superior dels bons religiosos que tan amablement varen sofrir les nostres entremaliadures.

Feren discursos els onze presidents que hi feien acte de presència, explicant les activitats que el seu grup porta a cap i el nostre president En Francesc Carreres fou molt aplaudit i tothom restà admirat de què fóssim tan estalviadors.

Hi hagueren tres ponències. Una de la pietat en els grups, que explicà un de l'Ametlla; l'altra, parlant de la Reunió General de cada mes, per un de Llinars, i la darrera a càrrec d'un de St. Celoni, parlant de les seccions que ha de tenir cada grup. Apuntàrem moltes conclusions pràctiques de cada un d'ells. El Sr. Delegat comarcal féu un parlament felicitant a tots els grups i digué que som la nineta dels ulls dels feiocistes i que cada mig any farem revisió. Exposà molts d'altres punts de vista pràctics.

Finalitzà el Rev. Cucurull amb un parlament ple d'ensenyaments i pràctics per a l'apostolat avantguardista, que tenim molt a la memòria i procurarem de complir. Cantàrem l'himne després de la sessió de precís i preguntes, que durà poca estona. Encara després hi hagué partida de fútbol entre els teams de dos grups.

Veusací, doncs, la nostra primera gesta, la dels avantguardistes d'aquesta comarca, que volen ésser el número u dels avantguardistes de tot Catalunya en pietat, disciplina, aplicació en l'estudi i traça en l'esport.

Hi assistiren el Sr. Rector de Parets i els senyors vicaris de Caldes, Mollet, Granollers, La Garriga, Llinars, Sant Celoni i Sant Esteve de Palautordera.

Una felicitació als nostres dirigents i als organitzadors i particularment al nostre patrici Mn. Josep Cucurull.

PERE GENDRA

Nosaltres amem de tot cor la llibertat, i donem gràcies a Déu d'haver-nos fet néixer en una terra on aquella tingué vida robusta.

Torras i Bages

Una enquesta

a les noies

Per què el mes de maig és dedicat a Maria?

Resposta de ROSA LLORENS,
aspirant a la J. C. F.

El mes de maig és dedicat a la Verge Maria, perquè és el mes de les flors i la Mare de Déu es pot comparar amb moltes de flors.

Primerament, amb el lliri, perquè el lliri significa puresa, és blanc i molt bonic i fa com un calze, al mig del qual, hi ha com un brot que és del color de l'or.

Així mateix, la Verge Maria, fou concebuda immaculada, és tota pura perquè no té ni rastre de pecat i és com el calze que ens va portar a Jesús, que és millor que l'or.

També pot comparar-se la Mare de Déu, a la floreta del llessamí, que essent tan petiteta fa una olor molt fina i si l'arrenques pots xuclar-li una goteta de mel.

Ella va fer-se molt petita quan l'arcàngel li anunciava que seria Mare de Déu, i això que es va fer tan petita té l'olor gran de totes les virtuts i podem xuclar d'ella la seva bondat, més dolça que no pas la mel.

Per últim, la compararem a la rosa, que si és vermella significa l'amor, i la Verge sent molt d'amor pel seu Fill, per nosaltres i pels nostres semblants.

La religió és el ciment amb què es construeixen les nacions fortes; la lliga que uneix entre sí les pedres fonamentals de l'edifici de la pàtria.

Torras i Bages

F ú t b o l

JOVENTUT GARRIGUENCA (reserva), 1

F. J. C. «LA GARRIGA», 2

Aquest encontre, tingué lloc el diumenge, dia 31, en el camp local, partit que revestí molt d'interès i animació, en el que, encara que bastant anivellat, en molts moments el domini correspongué als fejecistes.

El partit es jugà correctament. De l'equip fejecista es distingiren: Roca, que efectuà molt bones jugades, malgrat aquestes inseguretats seves, i que en una d'elles, donà el gol a l'equip contrari. En la defensa destacà Aspa, molt superior al seu company. La línia mitja molt voluntariosa, però sense joc. La davantera es compenetrà amb molta intel·ligència: fou la millor línia que actuà damunt el terreny, excitant l'admiració de la concurrència.

La «Joventut Garriguenca», palesà una manca d'entrenament, encara que té individualitats reeixides. El porter no pogué fer res per aturar els gols. Els defenses actuaren quelcom fort, però segurs. Els mitjos molt bé a la defensiva, no ajudant prou a la davantera, la que pogué lligar algunes bones jugades, donant sensació de moments de perill. En ella, destacà el joc de Miró I.

L'equip fejecista, a partir de la seva reorganització, actua amb molta fermesa, ço que demostren els resultats obtinguts en els partits jugats fins el present, que són: Montcada F. S. C., 0, La Garriga, 0; Ametlla F. S. C., 1, La Garriga, 3; «Penya l'Abeille» de Granollers, 2, La Garriga, 2; Joventut Garriguenca, 1, La Garriga, 2.

Adrecem la nostra més sincera felicitació als components de l'equip i els augurem una sèrie de victòries.

RIFSON

La llibertat és incompatible amb el socialisme.

Torras i Bages

SINDICAT AGRICOLA

CEREALS
ADOBS

MOLI ELECTRIC

ADOBS DE BARRAU Y C.^{ia}

REPRESENTANT

X. Albó i Molins

PATATES - CEREALS - DESPULLES

BARCELONA: Via Laietana, 48 - 5.ª 2.ª

Llotja: Taula núm. 83 - Telèfon, 21566

VIC: Telèfon, 56

LA CATALANA

Assegurances contra incendis i explosions de totes menes

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscos Locatlu, de Recursos i de Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865

Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrit: Ptes. 5.000.000 — Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatutària: Ptes. 1.000.000

LA PREVISION NACIONAL

Assegurances contra el Robatori, Atracament, Infidelitat
de Dependents, Vidres i Cristalls

Representant a La Garriga: JOSEP CORRONS DALMAU - Calabria, 15

Francesc Siper

DENTISTA

LA GARRIGA

Torre Galvey - Telèfon, 101

VISITA:

dimarts i divendres, de 4 a 7

BARCELONA

Fontanella, 6, 1.er - Tel. 21740

VISITA:

dilluns, dimecres, dijous i dissabtes

sabons
Barangé

GARRIGUENCs !!

Protegiu

EL CONGOST

amb

la vostra

subscripció

